

Skatteministeriet
Den

J.nr 2004-713-0095

Spørgsmål 1

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr.1 af 7. oktober 2004.

Kristian Jensen

/Jesper Skovhus Poulsen

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere pressemeddelelsen af 6. oktober 2004 fra Foreningen af Pantefogeder ved Erik Lund, i den forbindelse bedes ministeren kommentere forskellen på, hvad Jens Rohde siger og hvad statsministeren siger i sin åbningstale.

Svar: Et identisk spørgsmål er også stillet som § 20- spørgsmål nr. 182. Min besvarelse af 8. oktober 2004 heraf var som følger:

” Indledningsvis må jeg sige, at det ikke tilkommer mig at kommentere udtalelser fra Venstres politiske ordfører eller statsministeren.

For mit eget vedkommende ser jeg ingen modsætninger i kommunalreformens understregning af, at den borgernære kontakt fortsat er et kommunalt anliggende, og at inddrivelsesopgaven, som jo kun er en mindre del af den samlede reform, samles hos én statslig myndighed under Skatteministeriet.

Den grundlæggende sondring mellem opkrævning og inddrivelse, som udgør snitfladen og arbejdsfordelingen mellem de enkelte fordringshavere, herunder kommunerne, og restanceinddrivelsesmyndigheden, betyder, at restanceinddrivelsesmyndigheden først kommer ind i billedet, når fordringshaveren har udtømt mulighederne for at opkræve fordringen. Dvs., når en skyldner ikke overholder betalingsfristen eller misligholder en aftale om betaling i rater på trods af en eller flere rykkerskrivelser. Først på dette tidspunkt har fordringen udviklet sig til en restance, som fordringshaveren overdrager til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på afvikling af restancen. Hermed sikres det, at kommunerne fortsat som led i opkrævningsarbejdet har mulighed for borgerkontakt, og herunder mulighed for at tage sociale hensyn ved tilrettelæggelsen af opkrævningsarbejdet.

Et af problemerne i den nuværende organisering af inddrivelsesarbejdet er, at der på grund af det komplicerede og uensartede regelsæt vedrørende opkrævningen og inddrivelsen af de enkelte fordringer anvendes uforholdsmæssigt mange ressourcer på betalingsevnevurderinger og anden tung sagsbehandling, som oven i købet fører til uensartet praksis i sammenlignelige sager med retsikkerhed til følge.

Derfor handler det ikke alene om at ændre de organisatoriske rammer for inddrivelsesopgaven, men i ligeså høj grad om at forenkle og harmonisere de bagvedliggende regelsæt, herunder ikke mindst de komplicerede regler om betalingsevnevurderinger, som ofte nødvendiggør personlig kontakt med skyldneren. Der vil blive fremsat lovforslag herom i februar 2005, jf. regeringens lovprogram for nærværende folketingsår.”